

ELŐFIZETÉS:

Egész évre .. 12 kor.
Fél évre .. 6 kor.
Negyed évre .. 3 kor.

*
A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulajdo-
nosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:

egy 1 hasábos petit sor 20 fill.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 50 fillér.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
60 fillér.

A hirdetések BITTERMANN
NÁNDOR ÉS FIA könyv- és
könyvnyomdájában fogadtatnak
el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 20 fill.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 20 fill.

Mezőgazdasági munkások.

Zombor, 1900. május hó.

Néhány esztendővel ezelőtt május eleje csakugyan vörös május volt. Az izgatott munkáštömegek harcba szálltak a törvényes állapotok köteles őrzőivel: s munkások, csendőrök, katonák kiomló vére nem egyszer pirosra festette a magyar földet. Olyan volt a helyzet, hogy a kibontakozás utját alig-alig remélhettük már megtalálni és sok aggódó lélek úgy vélte, hogy immár elkövetkezett a századvégnek ama romboló zivatara, mely ledönt mindent, ami eddig jónak, igaznak, szentnek elismertetett. Az alföldi munkás azt hirdette, hogy neki semmi a haza, neki nem szent a más tulajdona s eldobva magától minden emléket, minden reményt, minden vágyakozást, mely szívét addig, mint a magyar föld szülöttjeét, betöltötte: a forradalmi riadó hangjai mellett a „világot megváltó nemzetközi szocializmus“ vörös zászlója alá esküdt.

Ebben a zivatáros időben mindenki a kormánytól várta a helyzet orvoslását, holott talán nem csupán a kormány s a törvényhozás volt oka annak, hogy a dolgok ide fejlődtek. A kormánynak ez ügyben közvetlenül érdekelt tagja, a földmivélsügyi miniszter, igen helyesen, ahelyett, hogy perbe szállt volna bárkivel is ama kérdésben, hogy ki a hibás, ki a mulasztó: hozzálátott a dologhoz. És ime, ma már a május nem a rombolásnak, hanem a békés és mindenki által megbecsült munkának ünnepe.

Darányi sikerének titka igen egyszerű. Csupán abban áll, hogy jó diagnózist csinált s egy pillanatnyi veszteglés nélkül folyton dolgozott. A levegőben röpködő nemzetközi jelszavak, a francia forradalom dalának hangjai nem zavarták meg világos látását, s ahelyett, hogy idegen intézmények átültetésével kísérlette volna meg a baj orvoslását: a mi viszonyainkhoz illő s a mi bajainkra szükséges intézkedéseket kezdeményezett.

Három munkástörvény már alkalmazásban van, a munkásközvetítő szervezet már funkcionál, a kis falukban ott van az ingyenes népkönyvtár a község házában. Ott kezelik a munkássegélyalapok pénzét, mely a szegény embernek segítséget adhat. Sok helyütt felvirágozott a munkások önszervező egyesülete; az okos munkásújságok millió és millió példányban forognak közkezen; a hü cselédek s jó munkások mellén ott ragyog a királyi kitüntetés ragyogó érme s az egyszerű viskók falán ott függ az elismerő irás, melylyel Magyarország földmivélsügyi minisztere elismeréssel köszönti az egyszerű földmivelőt. S a munkásnép, mely mindebben a maga megbecsülését látja, többé nem a nagy jelszavakat hangzó agitátorokban keresi jötevőit s vezéreit.

Az ország osztatlan elismeréssel méltányolja ezt a szociális politikát. Sőt az agrárszociális kérdésekben nem mi kérünk mintát a külföldtől, hanem külföldről járnak ide tanulmányozni a mi akciónkat. Az eddigi eredmények azonban nem tévesztik meg Darányit, mert tudja, hogy addig, a míg a munkások baleset s rokkantság esetére való biztosítása tekintetében intézményt nem alkot, szociálpolitikai akciója korán sincsen befejezve, sőt ennek elmulasztása által az eddigi eredményeket is kockáztatná.

Az ipari munkások betegsegítő intézménye már meg van alkotva. A gazdasági munkások jóvoltára eddig semmiféle intézmény nem volt: pedig nálunk a gazdasági munkáskérdés, mint mezőgazdasági államban, még rendszeti szempontból is fontosabb az ipari munkáskérdésnél. Addig tehát, míg a gazdasági munkások javára ily irányban külön intézményt nem alkotunk: lehetetlenség az ipari munkások intézményének kívánatos reformjáról beszélnünk. Ha a szociálpolitika terén a visszaeséseket elkerülni akarjuk: az első s ma már halaszthatatlan feladat a gazdasági munkások biztosító intézményének meg-

alkotása, annyival inkább, mert ennek megalkotását a munkások a kormány ígérete szerint várják is.

Ezt a célt szolgálja a gazdasági munkások külön biztosító intézményéről szóló javaslat, melyet a kormány közelebb fog előterjeszteni. A tervezet, mielőtt a törvényhozás elé kerül, tanácskozáson megy majd át, mely a napokban tartotta első ülését. Ha a tanácskozás munkáját befejezi, akkor foglalkozunk majd a reform vezető intézkedéseivel. Az alapelveket azonban már most is méltáthatjuk. Feltétlenül helyeseljük, hogy a gazdasági munkásokat és az ipari munkásokat nem akarja a kormány egy intézménybe szorítani, ami nagy hiba volna, mert a gazdasági munkás és az ipari munkás életviszonyai egészen különbözők. Helyeseljük továbbá, hogy a belépés nem kötelező, hogy az intézmény bizonyos önkormányzati alapon épül fel s hogy fentartásához a birtokosok és az állam hozzájárulnak.

Esetlegesség talán, hogy május elsején tett hirt a magyar munkásság az új intézmény teréről. De bizonyosan még örvendesebbé avatta a hír ezt a napot előttük. Ez a reform is bizonyossága annak, hogy Magyarországon a becsületet munkát nemcsak Isten áldása, hanem az állam hatalmas támogatása is kíséri.

Állatexportunk.

Ausztriával megkötött állatkereskedelmi szerződésünk életbeléptetése óta alig mulik hét, hogy osztrák részről jól kikalkulált támadások ne érjenek bennünket. Nagyon természetesnek találjuk ezt, mert megszoktuk egy idő óta, valahányszor nagynehezen sikerül megvédeni csekély, de jogos érdekeinket. Ha pedig ez az érdek némi előnyt is biztosít, egyszerűen talpon van az egész gépezet hivatalos és nem hivatalos, agrárius és nem agrárius asszisztenciával s ránk okádja a rágalom és rosszindulat minden bűzös lángját.

Minden kigondolható eszköz jó nekik, csak hogy

A „BÁCSKA“ tárcája.

Álom.

Álom a valónak
Megfordított mása;
Igy szól a régiek
Egyik közmondása.

Volt egyszer egy álmom
Szép mesékbe illő,
Virágos tavasz volt,
Zöld volt a rét, mező.

Virágillat áradt
Szerte szét a légben,
Víg madárdal zengett
Hegyen, völgyön, réten.

Künn jártam a zöldben
S álmodtam egy álmot,
A melyhez hasonlót
Ember még nem látott!...

A napsugár játszott
A szép délibábbal,
A délibáb szemem
Izzó sugarával.

... Megjelent egy tündér
Hőféhér ruhában
S pajkosan megfürdött
A nap sugarában...

Oly epedve néztem
Ezt a tündérképet!...
Álmodni lehet csak
Ily gyönyörű szepet!

És aztán sokáig
Kerestem e képet...

S ime megtaláltam,
Hogy láttalak téged!...

Álom a valónak
Megfordított mása;
Igy szól a régiek
Egyik közmondása.
— En nem hiszek benne!

Pestényi Antal.

ELLENTÉTEK.

Kezdhethém oly formán, hogy a gyöngyapétás, rózsaszín, virágos boudoir, a tündéri kis fészek egész levegője gyöngye virágillattal van tele.

Itt irhatnám, a tündéri kis fészek illatos levegője mámorító.

Miért is ne irhatnám, hiszen betűről-betűre ugy van.

Csak az igazságot mondanám.

De mindennapi történetem folytatásához aligha illene oda ez a kezdet.

Gyöngyapétás, rózsaszín, virágos kis fészekben, hitvesi szeretet rejtett, titkos tanyáján biába várnak idylli ábrándos történetet tőlem.

Oda omlik az asszony szép termetével a férfi lába elé. Mint a kinek ereje fogyatékán van, mint a kit teljesen megtört a csapás: oda vágja magát teljes hosszában a hitves elé, átkulcsolva annak térdét gömbölyű karjával. Keble zibál, egész teste vonaglan látszik, ajkai, melyekből úgy tetszik, hogy az utolsó csöpp vér is elfutott, megrepegnek.

Szende kék szeméből sűrűn patakzik a könnyár. Egész lényén minden vétkei, összes bűnei megbánásának jele látszik, a mint zokogásba fuló hangon könyörög, rimánkodik a férj bocsánatáért, ki nyiltan, egész meztelenségében tüntette föl előtte hátlenségét, ki a könyörtület legkisebb szikrája nélkül vágta arcába gyalázatát.

Mig az asszony ott fetreng a földön, a férfi arcán hideg mosoly ül. Érti ugyan, hogy a szive összeszorul

fájdalmában, hogy kezei ökölbe szorulnak a kintől, de egyetlen arcizma sem mozdul meg.

Kinosan érzi, mily megerőltetésbe kerül megtartani látszólagos biggadságát, hogy minden tagja vibrál, de mocsoktalan lelkületében valami titkos hang int. Ha férfiúnak tartod magad, légy férfi. Ez asszony mindig hű marad szerepéhez, legyen erőd neked is végigjátszani a tiédet.

Pedig észbontóan szép ez az asszony. Egész lényén bűbajos varázs ömlik el, a mint el-elcsukló hangon esdi a férj bocsánatát.

— Rossz voltam, nagyon rossz! bevallom. Nem vettem figyelembe intó szavadat, nem hallgattam intéseidre, eltévedtem. Elismerem, hogy elhagytam a biztos talajt, sikos lejtőre léptem — és elbuktam. Bukásomban sár tapadt réám, melytől megvetéssel fordul el az ember, mit leráz még a sarujáról is. Kárhozatba rohantam: a pokol elfeledteté velem a menyországot.

De nemcsak elismerem bűnöm, szánom, utálom egyszersmind. Hozzad könyörgöm: emelj fel, oh emelj fel, engedj megtisztulnom. Eskümmel fogadom: szívem egyedül tied lesz...

Iszonyu kín az, a mi a férj keblében dul. Iszonyu elki erő az, mivel uralkodni tud magán.

Belső hang csak inti: légy férfi!

Lehajlik a minden ízében remegő nőhöz és fölemeli.

Az asszony ott állt előtte, mint egy bűnbánó Magdolna, szőkefirtós feje oda hanyatlik keblére.

A férj szenttelen hangon kezdi:

— Jobb lesz ugy asszonyom, ne térdeljen előttem, ne vesztegessen könyeit, ne pazarolja frázisait. Láttam én ehhez hasonló jeleneteket már jobb színésznőktől is, mint ön. De számtalanszor játszott a ön is asszonyom. Hiába minden. Volt idő, hogy hittem könyeinek, szentnek hittem mézédés szavait, vakon bízam esküjében, fogadásában. Csalódtam mindannyiszor. Hittem, bizalmam kijátszotta, rászédett rutul. Most már hiába köny, frázis, bűnbánó arc... minden. A mit ön beszél, annak bitele nem több a dajkamesénél, hűsége, mint már annyiszor, most sem élne túl virágait, szerelme nem tartana tovább a pille életénél: ideig, óráig!

Hagyjuk a komédiát! Utunk e pillanatban ketté

ELŐFIZETÉS:

Egész évre .. 12 kor.
Fél évre .. 6 kor.
Negyed évre .. 3 kor.

*

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulajdo-
nosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:

egy 1 hasábos petit sor 20 fill.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 50 fillér.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
60 fillér.

A hirdetések BITTERMANN
NÁNDOR ÉS FIA könyv- és
könyvnyomdájában fogadtatnak
el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 20 fill.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 20 fill.

Mezőgazdasági munkások.

Zombor, 1900. május hó.

Néhány esztendővel ezelőtt május eleje csakugyan vörös május volt. Az izgatott munkástömegek harcra szálltak a törvényes állapotok kötelező őrzoivel: s munkások, csendőrök, katonák kiomló vére nem egyszer pirosra festette a magyar földet. Olyan volt a helyzet, hogy a kibontakozás útját alig-alig remélhettük már megtalálni és sok aggódó lélek úgy vélte, hogy immár elkövetkezett a századvégnek ama romboló zivatara, mely ledönt mindent, ami eddig jónak, igaznak, szentnek elismertetett. Az alföldi munkás azt hirdette, hogy neki semmi a haza, neki nem szent a más tulajdona s eldobva magát minden emléket, minden reményt, minden vágyakozást, mely szívét addig, mint a magyar föld szülöttjét, betöltötte: a forradalmi riadó hangjai mellett a „világot megváltó nemzetközi szocializmus” vörös zászlója alá esküdött.

Ebben a zivatáros időben mindenki a kormánytól várta a helyzet orvoslását, holott talán nem csupán a kormány s a törvényhozás volt oka annak, hogy a dolgok ide fejlődtek. A kormánynak ez ügyben közvetlenül érdekelt tagja, a földmivélsügyi miniszter, igen helyesen, ahelyett, hogy perbe szállt volna bárkivel is ama kérdésben, hogy ki a hibás, ki a mulasztó: hozzálátott a dologhoz. És ime, ma már a május nem a rombolásnak, hanem a békés és mindenki által megbecsült munkának ünnepe.

Darányi sikerének titka igen egyszerű. Csúpan abban áll, hogy jó diagnózist csinált s egy pillanatnyi veszteglés nélkül folyton dolgozott. A levegőben röpködő nemzetközi jelszavak, a francia forradalom dalának hangjai nem zavarták meg világos látását, s ahelyett, hogy idegen intézmények átültetésével kísérlette volna meg a baj orvoslását: a mi viszonyainkhoz illő s a mi bajainkra szükséges intézkedéseket kezdeményezett.

Három munkástörvény már alkalmazásban van, a munkásközvetítő szervezet már funkcionál, a kis falukban ott van az ingyenes népkönyvtár a község házában. Ott kezelik a munkásegélyalapok pénzét, mely a szegény embernek segítséget adhat. Sok helyütt felvirágozott a munkások önszervező egyesülete; az okos munkásújságok millió és millió példányban forognak közkezen; a hücselések s jó munkások mellén ott ragyog a királyi kitüntetés ragyogó érme s az egyszerű viskók falán ott függ az elismerő irás, melylyel Magyarország földmivélsügyi minisztere elismeréssel köszönti az egyszerű földmivelőt. S a munkásnép, mely mindebben a maga megbecsülését látja, többé nem a nagy jelszavakat hangzó agítátorokban keresi jövevőit s vezéreit.

Az ország osztatlan elismeréssel méltányolja ezt a szociális politikát. Sőt az agrárszociális kérdésekben nem mi kérünk mintát a külföldtől, hanem külföldről járnak ide tanulmányozni a mi akciónkat. Az eddigi eredmények azonban nem tévesztik meg Darányit, mert tudja, hogy addig, a míg a munkások baleset s rokkantság esetére való biztosítása tekintetében intézményt nem alkot, szociálpolitikai akciója korán sincsen befejezve, sőt ennek elmulasztása által az eddigi eredményeket is kockáztatná.

Az ipari munkások betegsegítő intézménye már meg van alkotva. A gazdasági munkások jóvoltára eddig semmiféle intézmény nem volt: pedig nálunk a gazdasági munkáskérdés, mint mezőgazdasági államban, még rendészeti szempontból is fontosabb, az ipari munkáskérdésnél. Addig tehát, míg a gazdasági munkások javára ily irányban külön intézményt nem alkotunk: lehetetlenség az ipari munkások intézményének kívánatos reformjáról beszélnünk. Ha a szociálpolitika terén a visszaeséseket elkerülni akarjuk: az első s ma már halaszthatatlan feladat a gazdasági munkások biztosító intézményének meg-

alkotása, annyival inkább, mert ennek megalkotását a munkások a kormány ígérete szerint várják is.

Ezt a célt szolgálja a gazdasági munkások külön biztosító intézményéről szóló javaslat, melyet a kormány közelebb fog előterjeszteni. A tervezet, mielőtt a törvényhozás elé kerül, tanácskozáson megy majd át, mely a napokban tartotta első ülését. Ha a tanácskozás munkáját befejezi, akkor foglalkozunk majd a reform vezető intézkedéseivel. Az alapelveket azonban már most is méltathatjuk. Feltétlenül helyeseljük, hogy a gazdasági munkásokat és az ipari munkásokat nem akarja a kormány egy intézménybe szorítani, ami nagy hiba volna, mert a gazdasági munkás és az ipari munkás életviszonyai egészen különbözők. Helyeseljük továbbá, hogy a belépés nem kötelező, hogy az intézmény bizonyos önkormányzati alapon épül fel s hogy fentartásához a birtokosok és az állam hozzájárulnak.

Esetlegesség talán, hogy május elsején vett hirt a magyar munkásság az új intézmény teréről. De bizonyosan még örvendetesebbé avatta a hír ezt a napot előttük. Ez a reform is bizonyossága annak, hogy Magyarországon a becsületet munkát nemcsak Isten áldása, hanem az állam hatalmas támogatása is kíséri.

Állatexportunk.

Ausztriával megkötött állatkereskedelmi szerződésünk életbeléptetése óta alig mulik hét, hogy osztrák részről jól kikalkulált támadások ne érjék beintunket. Nagyon természetesnek találjuk ezt, mert megszoktuk egy idő óta, valahányszor nagynehezen sikerül megvédeni csekély, de jogos érdekeinket. Ha pedig ez az érdek némi előnyt is biztosít, egyszerűen talpon van az egész gépezet hivatalos és nem hivatalos, agrárius és nem agrárius asszisztenciával s ránk okádja a rágalom és rosszindulat minden büzös lángját.

Minden kigondolható eszköz jó nekik, csak hogy

A „BÁCSKA” tárcája.

Álom.

Álom a valónak
Megfordított mása;
Igy szól a régiék
Egyik közmondása.

*

Volt egyszer egy álom
Szép mesékbe illő,
Virágos tavasz volt,
Zöld volt a rét, mező.

Virágillat áradt
Szerte szét a légben,
Vig madárdal zengett
Hegyen, völgyön, réten.

Künn jártam a zöldben
S álmodtam egy álmot,
A melyhez hasonlót
Ember még nem látott!...

A napsugár játszott
A szép délibábal,
A délibáb szemem
Izzó sugarával.

... Megjelent egy tündér
Hófehér ruhában
S pajkosan megfűrdött
A nap sugarában...

Oly epedve néztem
Ezt a tündérképet!...
Álmodni lehet csak
Ily gyönyörű szepet!

*

És aztán sokáig
Kerestem e képet...

S ime megtaláltam,
Hogy láttalak téged!...

*

Álom a valónak
Megfordított mása;
Igy szól a régiék
Egyik közmondása.
— En nem hiszek benne!

Pestényi Antal.

ELLENTÉTEK.

Kezdehetném oly formán, hogy a gyöngyapétás, rózsaszín, virágos boudoir, a tündéri kis fészek egész levegője gyöngye virágillattal van tele.

Itt irhatnám, a tündéri kis fészek illatos levegője mámorító.

Miért is ne irhatnám, hiszen betűről-betűre úgy van. Csak az igazságot mondanám.

De mindennapi történetem folytatásához aligha illene oda ez a kezdet.

Gyöngyapétás, rózsaszín, virágos kis fészekben, hitvesi szeretet rejtett, titkos tanájában hiába várnak idylli ábrándos történetet tőlem.

*

Oda omlik az asszony szép termetével a férfi lába elé. Mint a kinek ereje fogyatékán van, mint a kit teljesen megtört a csapás: oda vágja magát teljes hosszában a hitves elé, átkulcsolva annak térdét gömbölyű karjával. Keble zihál, egész teste vonaglan látszik, ajkai, melyekből úgy tetszik, hogy az utolsó csöpp vér is elfutott, megremegek.

Szende kék szeméből sűrűn patazik a könnyár. Egész lényén minden vétkei, összes bűnei megbánásának jele látszik, a mint zokogásba fuló hangon könyörög, rimánkodik a férj bocsánatáért, ki nyiltan, egész meztelenségében tntette föl előtte bütlenségét, ki a könyörtület legkisebb szikrája nélkül vágta arcába gyalázatát.

Mig az asszony ott fetreng a földön, a férfi arcán hideg mosoly ül. Érti ugyan, hogy a szíve összeszorul

fájdalmában, hogy kezei ökölbe szorulnak a kintől, de egyetlen arcizma sem mozdul meg.

Kinosan érzi, mily megerőltetésbe kerül megtartani látszólagos biggadságát, hogy minden tagja vibrál, de mocsoktalan lelkületében valami titkos hang inti. Ha férfúnak tartod magad, légy férfi. Ez asszony mindig hű marad szerepéhez, legyen erőd neked is végigjátszani a tiédet.

Pedig észbontóan szép ez az asszony. Egész lényén bűbajos varázs ömlik el, a mint elcsukló hangon esdi a férj bocsánatát.

— Rossz voltam, nagyon rossz! bevallom. Nem vettem figyelembe intő szavadat, nem hallgattam intéseidre, eltévedtem. Elismerem, hogy elhagytam a biztos talajt, sikos lejtőre léptem — és elbuktam. Bukásomban sár tapadt reám, melytől megvetéssel fordul el az ember, mit leráz még a sarujáról is. Kárhozatba rohantam: a pokol elfeledteté velem a menyországot.

De nemcsak elismerem bűnöm, szánom, utálom egyszersmind. Hozzad könyörgöm: emelj fel, oh emelj fel, engedj megtisztulnom. Eskümmel fogadom: szívem egyedül tied lesz...

Iszonyu kin az, a mi a férj keblében dul. Iszonyu elki erő az, mivel uralkodni tud magán.

Belső hang csak inti: légy férfi!

Lehajlik a minden ízében remegő nőhöz és fölemeli. Az asszony ott állt előtte, mint egy bűnbánó Magdolna, szőkefürtös feje oda hanyatlik keblére.

A férj szenttelen hangon kezdi:

— Jobb lesz ugy asszonyom, ne térdeljen előttem, ne vesztegessen könyeit, ne pazarolja frázisait. Láttam én ehhez hasonló jeleneteket már jobb színésznőktől is, mint ön. De számtalanszor játszottta el ön is asszonyom. Hiába minden. Volt idő, hogy hittem könyveinek, szentnek hittem mézédés szavait, vakon bízam esküjében, fogadásában. Csalódtam mindannyiszor. Hitem, bizalmam kijátszotta, rászédett rutul. Most már hiába köny, frázis, bűnbánó arc... minden. A mit ön beszél, annak bitele nem több a dajkamesénél, hűsége, mint már annyiszor, most sem élné tul virágait, szerelme nem tartana tovább a pille életénél: ideig, óráig!

Hagyjuk a komédiát! Utunk e pillanatban ketté

Kihirdetés.

A csantavéri anyakönyvi kerület alulírott anyakönyvvezetője kihirdeti, hogy:

1. Weisz Bernát, ki családi állapotára nézve özvegy és akinek vallása izraelita, állása (foglalkozása) vegyeskereskedő, lakóhelye Zágráb, Illica-utca 95. szám I. emelet, születési helye Nemet-Ujvár (Vas vármegye), ideje 1849. évi február hó 5-ik napja s aki Weisz Abrahámnak és néhai nejének született Koblemer Katharinnak fia.

2. Grünberger Julianna, ki családi állapotára nézve hajadon és akinek vallása izraelita, állása (foglalkozása) önálló fodrász, lakóhelye Csantavér, Kossuth Lajos-ter 233. szám, születési helye Apostag (Pest vármegye), ideje 1873. évi február hó 23-ik napja s aki Grünberger Abrahámnak és nejének született Schvarecz Bettinek leánya, egymással házasságot szándékoznak kötni.

Felhivattak mindazok, a kiknek a nevezett házasságokra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulírott anyakönyvvezetőnél (helyettesnél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési hely közszégi előjárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsek be.

Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni u. m.: Csantavéren, Nemet-Ujvárott és a „Bácska” című lapban.
Kelt Csantavéren, 1900. évi május hó 14-ik napján.

Szokola Gyula,
anyakönyvvezető.

184. szám. 1900.

Hirdetmény.

A titeli rétkelző bizottság közhírré teszi, hogy az I. és II. öblözetenben levő azon réti földeken, melyeket a rétkelző bizottság ideiglenes kezelés alá vett, a vadászati jogot az árverés napjától 1905. évi július hó 31-éig haszonbérbe fogja adni.

Az árverés öblözetenként külön fog megtartani. Az árverés Titelen a bizottság irodájában folyó évi május hó 26-án délelőtt 10 órakor fog megtartatni, hol a közelebbi feltételek is megtekinthetők. Az illető hatóságok jelen hirdetmény közzétételére felkértetnek.

Kelt Titelen, 1900. évi május hó 12-én.

Nikowitz,
elnök.

Kihirdetés.

Az ó-soóvéi anyakönyvi kerület alulírott anyakönyvvezetője kihirdeti, hogy:

1. Krsztos Voin, ki családi állapotára nézve nőtlen és akinek vallása görög keleti, állása (foglalkozása) borbélyesged, lakóhelye Pacesetin (Szerém megye), születési helye Ó-Soóvé, ideje 1877. évi október hó 1-ső napja s aki Krsztos Lázár és neje született Nikolics Katalin vukovári lakosok fia.

2. Trifunovics Danica, ki családi állapotára nézve hajadon és akinek vallása görög keleti, állása (foglalkozása) háztartásbeli, lakóhelye Mirkovci (Szerém megye), születési helye Mirkovci (Szerém megye), ideje 1881. évi július hó 16-ik napja s aki Trifunovics Lázár és neje született Lázics Paraszkva mirkovci lakosok leánya, egymással házasságot szándékoznak kötni.

Felhivattak mindazok, akiknek a nevezett házasságokra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulírott anyakönyvvezetőnél (helyettesnél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési hely közszégi előjárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsek be.

Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni, u. m.: Ó-Soóvéén és a Zomborban megjelenő „Bácska” című lapban.
Kelt Ó-Soóvéén, 1900. évi május hó 14-ik napján.

Sigmond Göntér,
anyakönyvvezető.

2773. sz.

tkvi 1900.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtónak Gromilovits Antal és neje végrehajtást szenvedők elleni 762 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő s Zomborban fekvő, a zombori 248. számú betétben Gromilovits Antal és neje szül. Remlinger Jozefa tulajdonánál bejegyzett A. t. a. foglalt 304. hr. s 12. ö. i. számú házra és 282 öles beltelekre az árverést 3600 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi június hó 13-ik napján délután 3 órakor a zombori kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1900. évi március hó 19-én.

A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. tszéki bíró.

1749. szám. kig. 1900.

Pályázati hirdetmény.

Ada községben leköszönés folytán feresedésbe jött gyalogrendőri állásra ezennel pályázat nyitattik. Az állás javadalmazása havonként utólagos részletekben fizetendő évi 500 korona.

Felhivattak mindazon magyar honosságú, katonai kötelezettségüknek eleget tett, irni és olvasni tudó pályázni óhajtok, miszerint sajátkezűleg irt pályázati kérvényüket dr. Mikosevits Kanut zentai főszolgabíró urhoz keresztlelél, katonai könyvecske, hatósági és orvosi bizonyítvánnyal felszerelve 1900. évi május hó 25-ig annál inkább adják be, mert későbbben érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Adán, 1900. évi május hó 10-én.

Király Lajos, jegyző. **Bakos György,** bíró.

Hirdetmény.

Van szerencsém ezennel köztudomásra hozni, hogy üzletemet kizárólag **férfi divatárúkkal** újból felszereltem és a n. é. közönséget

„szabott árak”

mellett a **legolcsóbban s legjobb minőségben** kiszolgálhatom.

Midőn a **legujabb divatú árúimat** b. figyelmükbe ajánlom,

b. pártfogásukat kérve, vagyok

tisztelettel

Engel Mór.

4-3

13. szám. II. 1900.

Kihirdetés.

A nádalyi anyakönyvi kerület alulírott anyakönyvvezető-helyettese kihirdeti, hogy:

1. Dekanits Vazul, ki családi állapotára nézve nőtlen és akinek vallása görög keleti, állása (foglalkozása) kisbírtokos, lakóhelye Nádaly, születési helye Nádaly 1877. évi március hó 16-ik napja s aki Dekanits Pantelimon és Zivits Anasztázia szülőknek fia.

2. Alimpyt Alexandra, ki családi állapotára nézve hajadon és akinek vallása görög keleti, állása (foglalkozása) háztartásbeli, lakóhelye Ledince (Szerém megye), születési helye Ledince (Szerém megye), ideje 1877. évi november hó 24-ik napja s aki Alimpyt Lésa és Petri Anna szülőknek leánya, egymással házasságot szándékoznak kötni.

Felhivattak mindazok, akiknek a nevezett házasságokra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt alulírott anyakönyvvezetőnél (helyettesnél) közvetlenül, vagy a kifüggesztési hely közszégi előjárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsek be.

Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni u. m.: Nádalyon és a „Bácska” című lapban.
Kelt Nádalyon, 1900. évi május hó 11-ik napján.

Elme István,
anyakönyvvezető-helyettes.

2771. sz. tkvi 1900.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtónak Pálits Antal zombori lakos végrehajtást szenvedők elleni 200 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő s Zomborban fekvő, a zombori 3362. számú betétben Pálits Antal (nős Mánits Annával) tulajdonánál bejegyzett s A. t. a. foglalt 507. hr. 240. ö. i. számú házra és 98 ö. i. beltelekre az árverést 1440 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi június hó 11-ik napján délután 3 órakor a zombori kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Zomborban, 1900. évi március hó 19-én.
A zombori kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.

Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.

20208. sz.

alisp. 1900.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésemre bizott vármegye központjában elhalozás következtében megüritt és évi 660 korona fizetés, 60 korona lakpénz, 40 korona eszmapénz és természetbeni ruházattal javadalmazott központi hivatali szolgálattal ezennel pályázatot nyitok és felbivom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az 1873. évi II. t. c. 12. §-ában és ugyanezen törvények 17. §-ának c) pontjában körülírt követelményeknek megfelelően felszerelt kérvényeket **1900. évi június hó 30-ig** hozzám annál is inkább nyújtsák be, mert a később érkezőket figyelembe venni nem fogom.

A természetbeni ruházat áll évente 1 sapka, 1 atilla, 2 kék nadrág, 1 vörös mellény, egy teljes kanavász nyári ruha, valamint 3 évente egy báránybéléses mente és 4 évente egy köpeny.

Zomborban, 1900. évi május hó 4-én.

Karácson,

3-3

alispán.

Harkányi fürdő.

Kénes hévíz, hőfoka 62 Celsius szerint.

PÁBATLAN HATÁSU

üzletesszű, köszvény, csúzos hűdések, bőrbetegségek ellen;

fürdés, ivás, beülegetés, iszapborogatás.

Márványkád- és horganykád-fürdők, tükörfürdő.

Szálloda, gyógyterem, étterem, zene.

Saison május hó 1-től szeptember hó végéig.

Közlekedés: Siklós-Vokány vasuti állomástól (pécs-mohácsi vasutvonalon) kocsin kitűnő országúton Siklóson át egy óra alatt Harkányba.

3-2

A fürdő-felügyelőség.

UJ! Különös figyelemre méltó. UJ!

OLCSÓ ÁRAK.

PONTOS KISZOLGÁLÁS.

Mindennemű és saját készítményű **férfi-, női- és gyermek-cipőket** kitűnő minőségben és nagy választékban tart raktáron

GUBICZA GYÖRGY és TÁRSA

cipész-üzlete Zombor.

Mértékszerű megrendeléseket pontosan és elegáns kivitelben készítünk, valamint cipőket a **dr. Högyes-féle asbest-talppal** ellátva.

A mai kor igényeinek megfelelőleg dusan felszerelt cipőüzletünket mindenkinek nagybecsű pártfogásába ajánljuk.

KÖSZÖNETNYILVÁNTÁS.

Ötönsege Szalvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ötönsege és királyi fensége Szalvator Lipót főherceg vendékhivatala meg van elégedve az asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ötönsege hosszabb gyalog kiránduláson használta a cipőket és ezre, hogy lábai nem fáradnak úgy el, mint más közönséges cipőkkel. Kiváló egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbest-talpbélésűvel ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide. Híszta, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8.

Krahl, huszákapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur! Az asbest-betéttű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden láb-fájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. szeptember 17.

tisztelő hiva

Wekerle Sándor.

Övjük lábainkat a melegtől, nedvességtől és izzadástól.

Nincs többé láb-fájás!

Sem tyukszem, sem izzadó láb, sem borkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbest-talpbéléssel látja el.

Kettős vastagságú 2 kor. 40 fil., egyszerű 1 kor. 20 fil., homoktalp 80 fil., gyermekeknek fele.

Az asbest-talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közbe hadasregnek és a m. kir. horvádeáregnek eddig 22.500 pár szállítottak.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Az asbestáru-gyár képvisellete:

GUBICZA GYÖRGY és TÁRSA

cipész-üzlete Zombor, Kossuth Lajos-utca.

40-4